

O t i l i a T u d o r

*Nuntă mare
la furnici*

ilustrații

Iulia Livia Tsamuris

București, 2021

Ilustrația: *Iulia Livia Tsamuris*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TUDOR, OTILIA

Nuntă mare la furnici / Otilia Tudor ; il.: Iulia Livia Tsamuris. - București : Bifrost, 2021

ISBN 978-606-95263-7-8

I. Tsamuris, Iulia Livia (il.)

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autoarei.

Copyright © 2021

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

*Nuntă mare
la furnici*

Nepoatei mele Theodora

La furnici e nuntă mare!
Vorniceii, pe cărare,
Toate găzele-au oprit
Să le dea vestea cea mare
Și la nuntă le-au poftit!

Vin acolo să petreacă
Vre-o mie de surate,
Toate negre, subțirele
Și pe căpușor pudrate.

În frunte-i orchestra
Din zeci de gândăcei.
Nu toți sunt prea mititei!
Cu foc mare vor cânta:

Unii zumzăie—aripioare,
Alții freacă din picioare,
Unii bat chiar din antene,
Când mai des, când mai alene,

Însă numai greierașul
Pare pe toți să întreacă:
Trăgând tare cu arcușul
Îmbie pe toți la joacă!

Vin apoi și alte găze:
Gândăcei și buburuze.
Mai toate au aripioare
Să le—ajute ca să zboare.

Iat-un quartet de cosași,
Toți în verde îmbrăcați,
De parcă ar fi chiar frați.
Tare-ncântă pe nuntași!

Uite colo și—o rădașcă,
O insectă uriașă.
Are aripi de chitină
Ca în aer să o țină!

Când coboară, când se urcă,
Mai face și un viraj...
Are doi clești ca o furcă
Și e plină de curaj.

Mereu își rotește cleștii
Și așa, zbâr–zbâr–zbâr scoate
Sunete tare ciudate,
Care nu-ncântă nuntașii!

Viorici mici și firave
Prima dată—n lume scoase,
Au pantofiori de mătase,
Cu care pășesc sfioase.

Rochițele-s subțirele,
Albastre, unele verde
Și din aripi transparente,
Bat în ritm cu toți, din ele.

Bondari, câți poștești,
Colorați ca din povești,
Cu toți fornăie pe nas
Sunete de contrabas.

Într-o trăsurică
Trasă de-un bondar,
Stă Regina – Mamă,
Șefă-n Furnicar!

Lângă ea alte furnici
Îi țin冠ița!
Unele, cu—antene mici,
Îi netezesc rochița.

Iată că răsare
Dintr—o buturugă,
O caleașcă albă
De mesteacăn, care,

Otilia Tudor este născută în anul 1942, luna ianuarie, ziua 12, în Căbești – Podul Turcului, Bacău.

A început studiile universitare, Facultatea de istorie – Filosofie, în anul Centenarului Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, 1960.

După o îndelungată experiență didactică desfășurată în învățământul preuniversitar, în municipiul Ploiești, de la preșcolarii de grupa mică până la elevii de liceu, a ajuns la concluzia că la baza instrucției și educației copilului, pe lângă activitatea la clasă, stă și propriul efort al acestuia de a-și lărgi orizontul cunoașterii prin lectura unei cărți, deprindere ce trebuie formată încă din fragedă pruncie.

Se spune că „Ziua bună se cunoaște de dimineată”, iar dimineata vieții unui om este copilăria. Responsabilitatea ca „ziua să fie bună” revine părinților, care, pentru aceasta, vor deschide în fața ochilor copilului filele unei cărți, ca pe o fereastră spre cunoaștere.

Competiția dintre un ecran și o carte trebuie să se încheie cu victoria cuvântului tipărit. Pentru zorii copilăriei, numai părinții pot să facă această alegere!

Părinți, îndrumați-vă copiii spre lectura unei cărți de povești, întrucât ea are ca destinație sufletul copilului, ce va alege „binele” din lupta dintre „bine” și „rău”, dacă va fi bine informat și educat, prin ceea ce românii spun „cei șapte ani de acasă,,!

Otilia Tudor

